

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: HHM40301

Besvarelse af spørgsmål nr. 12 af 5. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 12:

”Ministeren skriver, at det er grebet ud af den blå luft, at lovforslaget skulle indebære telefonaflytning mellem journalister og deres kilder.

Vil ministeren bekræfte, at en sådan aflytning allerede kan finde sted i dag, men at den efter lovforslaget vil kunne finde sted som følge af en dommerkendelse efter lovforslagets § 2, nr. 4.

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, bedes ministeren uddybe, hvor i nugældende lov eller lovforslaget, der er en sikring af kildebeskyttelsen.”

Svar:

Som beskrevet i besvarelsen af spørgsmål nr. 4 foreslås de gældende betingelser for at foretage telefonaflytning ikke ændret, og der er derfor ikke tale om, at politiets muligheder for telefonaflytning udvides i forhold til, hvad der gælder i dag.

Lovforslaget indebærer således heller ingen ændringer i politiets muligheder for at aflytte telefonsamtaler, som journalister måtte deltage i.

Det følger af retsplejelovens § 782, stk. 2, at der ikke må foretages aflytning af en mistænks kommunikation med personer, der efter reglerne i lovens § 170 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne (præster, læger, forsvarere og andre advokater samt disse personers medhjælpere). Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1023/1984 om politiets indgreb i meddelelseshemmeligheden og anvendelse af agenter, side 106 ff.), at hovedhensynet bag at undtage kommunikation med en vidneudelukket person fra telefonaflytning er at beskytte det særlige fortrolighedsforhold, der bør kunne bestå mellem læge og patient, mellem advokat og klient og mellem en præst og den, der opsøger denne med henblik på sjælesorg.

Der er ikke herudover fastsat bestemmelser om, at den mistænkte kommunikation med andre persongrupper – herunder f.eks. journalister – generelt er undtaget fra telefonaflytning. Det er således korrekt, at der ikke efter de gældende regler er noget generelt forbud mod, at der foretages aflytning af telefonsamtaler, som journalister måtte deltage i. Om sådanne samtaler kan aflyttes, beror således på, om retsplejelovens almindelige betingelser for aflytning er opfyldt.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at politiet efter retsplejelovens § 791, stk. 4, skal tilintetgøre alt materiale fra en aflytning, som viser sig ikke at have efterforskningsmæssig betydning.

Lovforslaget ændrer som nævnt ikke ved det anførte.